

ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ

μοσίων κέντρων όπου πολὺ χρῆμα σπαταλᾶται, χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ ἡ χαρά.

«Αἱ ἀφελεῖς οἰκογενεῖς καὶ διασκεδάσεις τῶν παλαιῶν Ἀθηνῶν ἔφετος ἔνεκα τῶν ἐθν. περιστάσεων, καὶ τῶν ὑπερτιμήσεων ὑπέστησαν ἔκλειψιν. Ἐχόρευσαν τὰ σωματεῖα ἀλληλεβοηθείας διὰ λόγους... ταμειακοὺς. Ἐνεφανίσθη ἕνας ἑλέφας μὲ ἀνθρωπίνους πόδας. Τὸ μεγαθήριον αὐτὸ τὸ ὅπ. ἴον θὰ ἦτο μὲ τὴν προβοσκίδα του καὶ τοῦς χαυλιόδοντας ἢ προσωποποίησις τοῦ αἰ. σχροκερδοῦς, ἀντικατέστησε τὸν ξηρὸν καὶ περυστροφικὸν λαὸν τῆς καμήλας ἢ ὁποῖα ἐνῶρενε πορτοκάλια ἢ καπέλλα χορεύουσα. Πρόσθεσε τὰ «ἄκακα σφαιρίδια» καὶ παρηγορήσου διότι ἦσαν μιλία μακρὰν τῇ Πρωτευούσῃ, εἰς τὸ ἦσυχον σπιτακι σου».

Μ' ὅλας τὰς προσποθείας νέων μεταφραστῶν ὅπως μεταφρευοῦν τῆς βορείου φιλολογίας τὰ λογ. τεχνήματα, τὸ πολὺ ἀναγνωστικὸν κοινὸν ἐπιζητεῖ τὰ παλαιὰ περιπετειώδη καὶ συγκινητικὰ μυθιστορήματα. Οἱ ἐκδότηι ἐστράφησαν περὶ τὸν Δ' Ἐννερὺ καὶ Πινδὸν ντὲ Τεράιγ. Αἱ «Δύο Ὁρφαναί», ἢ «Ἀγνώστος» ἤρχισαν νὰ κυκλοφοροῦν εἰς δεκάλεπτα φυλλάδια. Ἐπικεῖται ὁ «Περιπλανώμενος Ἰουδαῖος», ὁ «Κόμης Μοντεχρήστος» καὶ τράβα κορδελλα..

Οἱ Τοῦρκοι δὲν παραλείπουν εὐκαιρίαν νὰ ἀποδείξουν ὅτι εἶνε οἱ ἴδιοι πάντοτε αἰμοχαρεῖς κατακτηταὶ τοῦ 1453. Αἱ ἄγρια σφαγαὶ τῶν χριστιανῶν ἐν Καισαρείᾳ εἶνε ὁ ἑκατοστὸς ἴσως Σικελικὸς ἐσπερινὸς ὃν διαπράττειν κατ' ἀθῶων θυμάτων. Αἱ σφαγαὶ τοῦ Κρουσόβου καὶ τοῦ Δοξάτου εὐρίσκουν συντρόφους εἰς τὴν Μ. Ἀσίαν.

Ὁ κατάλογος τῶν σφαγῶν τῆς Νικαίας προκαλεῖ ἀνατριχασμόν. Ἀλλ' ἡ ἐκδίκασις τῶν Ἑλλ. λογῶν δὲν θ' ἀρχήσῃ. Ὑπεράνω τῶν πταυμάτων καὶ τῶν ἐρειπίων τῶν Κεμαλικῶν ὁρδῶν θὰ κυματίσῃ τὸ λάβαρον τῆς Ἐλευθερίας — ἡ

Κυανόλευκος. Ἡ δικαιοσύνη ἀγαεῖ, ἀλλὰ διὰ ἔλθῃ εἶνε κριτὴς ἀτεγκτος καὶ τιμωρὸς ἀμελείκτος. Ὁ Κεμαλισμὸς — ἔ. ἀπόστημα τοῦ λιποψυχοῦντος Τουρκικοῦ σώματος — θὰ συντριβῇ. Τὸ ὑπόσχεται τὸ Ἑλλ. ξίφος καὶ τὸ Ἑλλ. τηλεβόλον.

Κριτικὴ ἐν Ἑλλάδι κυρίως δὲν ὑπάρχει. Συμπάθειαι καὶ ἀντιπάθειαι ναί. Ἀλλ' αὐτὸ ποῦ συνβῇ ἐσχάτως εἰς τὸ Παρίσι όπου οἱ κριτικοὶ ἀφθονοῦν, χρειάζεται νὰ εφαρμοσθῇ παρ' ἡμῖν. Ἡ ἐγέρθη ἀγωγή κατὰ τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ συνεργάτου τῆς «Ἐπιθεωρήσεως» τῶν Δύο Κόσμων» Ντιουμὶκ ἐκ μέρους τῶν Σιλβαίν καὶ Ζουμλέρ μεταφραστῶν τῶν «Περσῶν» τοῦ Αἰσχύλου, διότι οὗτος ἐδημοσίευσεν δυσμενῆ κριτικὴν καὶ ἐγενετο πρόξενος ζημίας μὴ θελήσας συγχρόνως νὰ δημοσιεύσῃ ἀπάντησιν.

Ὁ Εἰσαγγελεὺς προέτεινε νὰ ἀποκριθῇ ἡ ἀγωγή ἀλλὰ συγχρόνως νὰ ὑποχρεωθῇ ὁ ἐναγόμενος νὰ ἴδῃ τὸ ἔργον καὶ ἀπὸ σκηνῆς — διότι φαίνεται ὅτι δὲν τὸ εἶδε παιζόμενον. Ὁ Ντιουμὶκ κατεδικάσθη ὅπως δημοσιεύσῃ εἰς τὴν «Ἐπιθεωρήσιν» ἣν διευθύνει τὴν ἀπάντησιν τῶν ἐναγόντων. Ἡ ἰδίᾳ περίπτωσις συνέβη ἄλλοτε μὲ τὸ αὐτὸ περιοδικὸν μεταξὺ Μπυρντιέρ κατασπαράξαντος τὴν τραγωδίαν «Φρεδεγόνδη» τοῦ σήμερον λησμονηθέντος ποιητοῦ Ντιμπουᾶ. Ὑπεχρεώθη ὁ μέγας κριτικὸς, δυνάμει νόμου τοῦ 1881 ἱσχύοντος καὶ σήμερον νὰ δημοσιεύσῃ ἀπάντησιν τοῦ ἐπικριθέντος ἐκ 14 σελίδων (!) εἰς ἃς περιέλαβε καὶ δισχιλίους στίχους τοῦ παραγνώρισθέντος «ἀριστοτεχνήματος» του.

Ἐὰν καὶ παρ' ἡμῖν ἴσχυε ὁμοῖος νόμος, θὰ ἠναγκάζοντο οἱ κριτικοὶ νὰ διαβάσουν ἢ νὰ βλέπουν τὰ ἔργα, ἀλλὰ καὶ πόσοι ἀστεῖοι συγγραφεῖς δὲν θὰ ἐδιαβάζοντο διὰ τῆς μεθόδου τῆς... καταναγκαστικῆς ἀπαντήσεως!

ΔΑΦΝΙΣ

ΑΝΤΙΛΑΛΟΙ

ΤΟ ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

Τὸ ἀρχαιότερον φιλολογικὸν ἔργον, τὸ ὁποῖον δισώθη μέχρι τῶν ἡμερῶν μας, εἶνε τὸ μυθιστόρημα «Αἱ περιπέτειαι δύο ἀδελφῶν», γραφέν πρὸ 3500 ἐτῶν ὑπὸ Αἰγυπτίου φιλοσόφου. Ἐχει γραφῇ ἐπὶ 19 φύλλων παπύρου, εἶδε δέ, ὡς ὑποτίθεται, τὸ φῶς ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τοῦ βασιλέως τῆς Αἰγύπτου Μέρεμπαθ. Ὑπὸ τοῦ συγγραφέως ἐγράφη πρὸς ψυχαγωγίαν τοῦ υἱοῦ τοῦ βασιλέως Μέρεμπαθ, τοῦ κατόπιν βασιλεύσαντος ὑπὸ τὸ ὄνομα Σῆττυ ὁ δεύτερος. Ἐπὶ τῶν παπύρων διασώζεται μέχρι σήμερον ἡ ὑπογραφή τοῦ Σῆττυ, ἥτις, ὡς προστεθῇ, εἶναι κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, τὸ μόνον διασωζόμενον αὐτόγραφον Αἰγυπτίου βασιλέως.

Αἱ «περιπέτειαι τῶν δύο ἀδελφῶν» ἔχουν ἀγορασθῇ καὶ φυλλάσσονται ἤδη εἰς τὸ Βρετανικὸν Μουσεῖον, εἰς τὸ ὁποῖον τὰς ἐπώλησε κάποιον κυρία Ὁρπίνεϋ, ἀγνώστον πῶς γενομένη κυρία τοῦ ἔργου.

ΤΑ ΣΥΝΤΟΜΑ

Ἰαπωνικαὶ διαφημίσεις: «Τὸ χαρτί μας εἶνε στερεὸν ὡς δέρμα ἐλέφαντος». — «Τὰ ψώνια μας στέλλονται μὲ ταχύτητα σφαίρας βλήτου». — «Πωλεῖται ξύδι τόσον δριμύ, ὅσον ἡ γλῶσσα μίᾳς πεδρεᾶς».

— Ἐωρτάσθη ἐν Παρισίοις ἡ 25ῃ επέτειος τοῦ ποιητοῦ Βερλαίν. Οἱ θανουασταὶ του ἔστειψαν διὰ δάφνης τὴν προτομήν του εἰς τὸν

κῆπον τοῦ Λουξεμβούργου τὴν 9 Ἰανουαρίου. Ἄλλ' ἡ γενέτειρα τοῦ, τὸ Μέτς, ἠρνήθη νὰ φιλοξενήσῃ εἰς τὸ Μουσεῖον τῆς μίαν προσωπογραφίαν τοῦ ἣν προσέφερεν μία πατριωτικὴ ἔνωσις διότι «ἡ ζωὴ του δὲν εἶνε ἐνθαρρυντικὴ διὰ τὴν ἀπόδοσιν τοιαύτης τιμῆς». Δημοσιεύθησαν 1529 περισσότερα τῶν περυσινῶν.

— Ἐν Λονδίῳ εἰς τὸ θέατρον «Νέα Ὁξφόρδη» παίζεται ἡ Ἐπιθεώρησις «Ἡ Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν». Οἱ ἠθοποιοὶ φοροῦν προσωπίδας μὲ ζωηράν ἔκφρασιν, ἢ μᾶλλον ὁλοκλήρους κεφαλὰς, κατασκευασθείσας ὑπὸ τοῦ Ἀμερικανοῦ καλλιτέχνου Μπέντα. Εἰς καθὲς σκηνὴν ἀλλάζουσιν αἱ προσωπίδες πρὸς τέλει τέραν ἔκφρασιν τῶν συναισθημάτων.

— Λόγος γίνεται μεταξὺ τῶν ξένων κριτικῶν δι' ἕνα ἀνακαλυφθέντα ἀγνωστον ἕως τώρα Μουσουλμᾶνον ποιητὴν, ἐμφανισθέντα τὸ πρῶτον εἰς τὴν Σεβίλλην κατὰ τὸν δωδέκατον πιθανῶς αἰῶνα. Τὸ ὄνομά του ἀποτελεῖται ἀπὸ ῥῶδικα ἄλλα ὀνόματα.

— Μερικοὶ Γερμανοὶ λόγιοι καὶ ἐπιστήμονες κυκλοφοροῦν μελέτας τῶν χειρογράφων, ἔνθεν τῶν μεγάλων τυπογραφικῶν ἐξόδων. Ὁ γρηαὶὸς παπυρολόγος Χόμης ἔστειλε εἰς τοὺς συναδέλφους του τὸ τελευταῖον τεῦχος τῆς «Ἐπιθεωρήσεως τῶν Ἀνατολικῶν ἐπιστημῶν» ἣν ἐκδίδει, γεγραμμένον διὰ πολυγράφου.

— Εἰς τὴν Παρισινὴν Ὁπερα—Κωμικ ἐδόθη ἡ 250ῇ παραστάσις τῆς «Λουίζης» τοῦ Σερπαντιέ. Εἰς 50 πόλεις παίζεται συχνὰ ἀπὸ τοὺς θιάσους, καὶ μόνον ἐδῶ οὐδέποτε ἐπαίχθη.

— Ὁ Νικοντέμι κατήρτισε ἰδικόν του θίασον, ὅστις θὰ παίξῃ εἰς τὴν Ρώμην.

— Ἡ Σάρα Βερνάρ προήχθη εἰς τὸν χρυσοῦν σταυρὸν τῆς Δεγεθνος τῆς τιμῆς, ἀλλὰ συγχρόνως ἡ ἀγέραςτος θεατρικὴ δόξα τῆς Γαλλίας βιοπαλαίει, παίζουσα εἰς τὸ καφωδεῖον τῆς Ἀλάμπρας, εἰς τὸ ἔργον «Βιτράιγ» τοῦ Φουσουά.

— Ἡ Δοῦγκαν δίδει παραστάσεις χορευτικὰς εἰς τὸ Παρισινὸν θέατρον τῶν Ἡλυσίων ἐπὶ ἔργων Βάγνερ καὶ Σοῦπερτ.

— Ἡ οἰκία ἐν ἣ ἑγεννήθη ὁ Βύρων δὲν ὑπάρχει. Ἄλλ' ἀνεκαλύφθησαν ἐσχάτως εἰς τὸ μοναστήριον τοῦ Νιουστὴνι δύο δωμάτια, μία κρεβατοκάμαρα καὶ ἕν γραφεῖον, εἰς τὰ ὅποια παρέμενεν ὁ Βύρων ὡς σπουδαστής. Μετετράπησαν ἤδη εἰς Μουσεῖον. Ἀνευρέθησαν ἐπίσης ἐν αὐτοῖς καὶ τρεῖς μικραὶ βιβλιοθήκαι τοῦ Βύρωνος παρέχουσαι περὶ τὰ 500 βιβλία.

— Εἰς Βιέννην ὁ εἰκοσαετής Τσεχοσλαβικός Ἑρῖγκ Κόρνγκολδ ἐθριάμβευσεν ὡς συνθέτης τοῦ μελοδράματος «Νεκρὰ πόλις». Ἐν ἡλικίᾳ 5 ἐτῶν ἀπεκλήθη «ὁ μικρὸς Μότσαρτ». Ἦρχισε νὰ συνθέτῃ εἰς ἡλικίαν ἑπτὰ ἐτῶν.

— Εἰς τὴν Γερμανίαν ὑπάρχουν 200 κινηματογραφικαὶ ἐταιρεῖαι.

— Κατὰ τὸ 1920 ἐξεδόθησαν ἐν Ἀγγλίᾳ 11,004 βιβλία, ἥτοι περισσότερα κατὰ 2484

τῶν ἐκδοθέντων τῷ 1919 καὶ κατὰ 1375 ὀλιγότερα τοῦ 1913 τὸ ὁποῖον ἐθεωρεῖτο ὡς τὸ γονιμώτερον. Ἡ ἐφετινὴ πλησμονὴ ὀφίλεται εἰς τὰ μυθιστορήματα. Ἐδημοσιεύθησαν 1529 περισσότερα τῶν περυσινῶν.

— Ἡ Γαλλικὴ Ἀκαδημία συνεχίζει μετὰ σπουδῆς τὸ πρὸ πολλοῦ ἀρξάμενον ἔργον τῆς συντάξεως τοῦ μεγάλου λεξικοῦ τῆς Γαλλικῆς γλώσσης· εὐρίσκεται ἤδη εἰς τὸ γράμμα Η. Τὸ ἔργον ὑπολογίζεται νὰ ἐκδοθῇ μετὰ δεκαετίαν. Ὡστε ἄς ἔχωμεν καὶ ἡμεῖς ὑπομονὴν διὰ τὴν βραδύνουσαν σύνταξιν τοῦ λεξικοῦ τῆς γλώσσης μας.

— Ὁ σημερινὸς Ἀβραάμ τοῦ κόσμου ζῇ ἐν Γαλλίᾳ· ὀνομάζεται Ἰβὸν Πλεναουδεῖν καὶ διανύει ἤδη αἰσῶς τὸν 157 ἐνιαυτὸν, γεννηθεὶς τῷ 1764. Ἐμαθε ἀνάγνωσιν 85 τοῦτης· δὲν σκέπτεται ποσῶς νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν ἐπίγειον ζωὴν· εἰς δύσκολον, λέγει, νὰ φθάσῃ τις εἰς τὰ 125 ἔτη· ἅμα φθάσῃ ὁμως συνεχίζει τὴν ζωὴν... ἐπ' ἀπειρον.

— Νέον ἔργον ἐξέδωκεν ὁ Ρωμαῖν Ρολλάν, διὰ τὸ ὁποῖον πολὺς γίνεται λόγος· «Κλεραμπὸ» εἶνε ὁ τίτλος τοῦ· εἶνε τὸ ὄνομα τοῦ ἥρωος ποιητοῦ καὶ ἱστορεῖται ὁ ἀγὼν εἰς ὃν ἐρρίφθη ἡ συνείδησις ἐνὸς ἐλευθέρου ἀνθρώπου ἔνεκα τοῦ τελευταίου πολέμου. Εἶνε ἔργον σκέψεως καὶ ψυχολογικῆς ἀναλύσεως.

— Δύο ἀπὸ τὰς μεγαλειτέρας ἐφημερίδας τοῦ Λονδίνου, τὸ «Νταϊλυ Μαϊηλ» καὶ τὰ «Νυκτερινὰ νέα» διανέμουν τὰ φύλλα τῶν διὰ τῶν ἀεροπλάνων. Διερχόμενα ἀνωθέν τῶν πόλεων ρίπτουν τοὺς σάκκους τῶν δι' εἰδικῶν ἀλεξιπτώτων.

— Οἱ αἰῶνες ἀντιγράφουν ἀλλήλους. Ὁ ὅπως εἰς τὴν ἀρχαιότητα, οἱ θεαταὶ τῶν θεάτρων τῆς Μεσημβρινῆς Εὐρώπης τρώγουν κατὰ τὰς παραστάσεις. Τρώγουν πορτοκάλια, κολούρια, γλυκίσματα, κράπφιν, σαλάμια.

— Ὁ Βασιλεὺς τοῦ Βελγίου ἐδώρησεν εἰς τὴν Ἰταλικὴν Κυβέρνησιν τὴν ἱστορικὴν νησίδα Κοματσίνα παρὰ τὴν λίμνην τοῦ Κόμο περίφημον διὰ τὰς καλλονὰς τῆς ὅπως χρησιμεύσῃ ὡς ἄστυον τῶν μεγάλων καλλιτεχνῶν. Ἐν αὐτῇ εἶχεν ἰδρυθῇ μετὰ τὴν κατάρρευσιν τῆς Ρωμαϊκῆς Αὐτοκρατορίας ἡ περίφημος Ἀρχιτεκτονικὴ σχολὴ ὑπὸ τῶν ἀρχιτεκτόνων τῆς Ρώμης.

— Τὸ 1921 δύναται νὰ ὀνομασθῇ ἔτος ἐκατονταετηρίδων. Κατ' αὐτὸ συμπληροῦται ἑκατὸν ἔτη ἀπὸ τῆς Ἑλλ. Ἐπαναστάσεως, τοῦ θανάτου τοῦ Μεγάλου Ναπολέοντος, τοῦ συγγραφέως καὶ διασήμευ παπιστοῦ Ἰουλίου Δεμαίστρο, τοῦ ζωγράφου Εὐγ. Φρομαντέν, τοῦ Ἀγγλοποιητοῦ Κήτς, τοῦ φιλοσόφου Καντίου, τῆς Γαλλίδος τραγωδοῦ Ραχίλ, καὶ τῆς ἀπαγωγῆς ἐξ Ἑλλάδος τῆς Ἀφροδίτης τῆς Μήλου.

ΑΠΑΝΘΙΣΜΑΤΑ

Ἀπὸ ἕνα ποίημα τοῦ Κωνσταντινουπολίτου ποιητοῦ κ. Μπεκέ.

Κι' ἄκουσες βήματ' ἄνθινα κελαῖδορυσμίσμενα
καὶ τίναξες ὧ Κένταυρε σκυλόγνωμε, ὦ χειμῶνα,
στὸ νυφικὸ ξεπόρισμα καὶ στερνὴ σου ἀγκοῦσα
καὶ διωβηκες οὐὰ διάνεμα τοῦ γάρου ἀπ' τὰ παρ-
[χιλία

ποῦπίσω σου ὅλο βλέφαρα ξανοῖξαν τὰ βουβάλια
νὰ δοῦνε τῇ Βασίλισσα τὴν Ἀνοιξὴ ποῦ γέρ-
[νει...

Ἀπὸ αὐτὴν τὴν περιγραφὴν τῆς ὥρας τοῦ
ἔτους τοῦ ὁποῖου βλέπουν τὰ βουβάλια τὴν
ἀγκοῦσα, ἰδιαιτέρως ἐντύπωση κάνουν τὰ παρ-
χάλια καὶ τὰ ...χαλινὰ τῆς δυστυχισμένης ποιή-
σεως.

*

Ἀπὸ χρονογράφημα τοῦ κ. Παπαντωνίου.
«Ὡ μόδα τῆς κοτῆς. φούστιας παρ' ὅσων εἰς
τὴν κοινὴν θύειν μίαν ἄγνωστον *ἐπαρχίαν* τῆς
γυναικείας καλλονῆς. Τὴ πόδι».

Ἀναμένομεν νὰ μᾶς ἀποκαλύψῃ καὶ κανένα
νομὸν τῆς γυν. καλλονῆς. Ἀφ' οὗ μάλιστα, διετέ-
λεσε καὶ νομάρχης Μεσσηνίας ὁ νομὸς θὰ εἶνε
... ἡ μέση

Ἀπὸ χρονογράφημα τοῦ Φορτουνίου: «Εἶνε
ἡ καλ' ἰτέχνις τοῦ μεγάλου γέλωτος ποῦ *σπά-
ζει τὰ κουμπιά τῶν γιλέκων*»

Εἰς τηλεγράφημα Ἀθηναϊκῆς ἐφημερίδος
ἐκ Ρώμης ἡ ἀκρίβεια τῆς ζωῆς («ἀρο βίβερει)
μετεφράσθη «*τὸ κίτρο τῶν τροφίμων*»

Ἀπὸ ἄλλας Ἀθηναϊκῆς ἐφημερίδας: «ἂν
δὼν *παρελθοντοτήτων*.» «Οἱ *θεατακροαταί*

του» «κατάληψις τῶν ζωηροτέρων *συλλαλητη-
ριῶν* ..» «Ὁ *ἐπεόρτιος* στολισμός».

Ἀπὸ χρονογράφημα τῆς «Πρωτεύουσας».
«Ἐμφανίζονται βασιλεῖς, *πρίγκηπες, μεγιστά-
νοι*».

Ἐξ ἐφημερίδος τῆς Σάμου:

«Χωρικός διερχόμενος τὴν ὁδόν, κατεποντί-
σθη *αὐτανδρος* ἐν μιᾷ τῶν ὁτιῶν..»

Ἀπὸ τὸ «Ἐμπρός»: Θὰ προβοῦν εἰς τὴν
εἰσπραξίν τόσων φύων, *ὅσαι* αἱ χῶραι αὐταὶ
ἦθελον κρίνει ὡς συμφερούσας.

Ἀπὸ τὴν «Πρωτεύουσας».

«Εἶνε μέτρα εὐθιγραμμήσεως τῶν *προελα-
νόντων* δυνάμεων».

Ἀπὸ τὸ «Ἐμπρός».

«Ἡ πρέσβειρα προσφέρει *ἐρίτιμον ἀνθοδέ-
σμην*...»

Ἀπὸ ἐπιγραφὴν σημαίας συλλαλητηρίου:
«*Ζήτω ὁ θάνατος!*»

Περιγραφὴ δίκης.

«Αὐστηρὰ μέτρα δὲν ἀφῆκαν νὰ διέλθῃ εἰμὴ
περ' ὠρισμένους ἀριθμούς.. *παρισταμένων*».

Πῶς ἦσαν παριστάμενοι ἀφοῦ δὲν εἶχαν εἰ-
σέλθῃ εἰς τὸ δικαστήριον;

Ἀπὸ τηλεγράφου ἐκ Βουκουρεστίου:

«Τὸ πρόγραμμα περιλαμβάνει καὶ ἄλλας *πα-
νηγυριστηρίους* τελεαί».

Ἀπὸ ἄρθρον θρησκευτικόν.

«Ὁ Χριστιανισμὸς εἶνε μυστικὸς ἥλιος εἰς
τὴν νύκτα τῆς Θρησκείας».

Η ΞΕΝΗ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Εἰς Ντομινικ ἀπέθανεν ἐν ἡλικίᾳ 70 ἐτῶν
ὁ Γάλλος ζωγράφος Πῶλ Γκωγκέν, ὅστις θεω-
ρεῖται ἀπὸ τὰς περιεργότερας καὶ δι' ἐκτελεστικὰς
καλλιτεχνικὰς ἰδιοφυΐας. Ἀπομακρυνθεὶς τῆς
Εὐρώπης ἀνεζήτησε τὰς πλέον παραδόξους
νήσους διὰ νὰ ἀποδώσῃ τὰ ἐξωτικὰ γραφικὰ
τοπεία των. Τὰ τελευταῖα ἔτη τῆς ζωῆς του
διηλθεν εἰς Ταϊτήν τῆς Πολυνησίας. Οἱ πίνα-
κές του φανερόνουν λεπτοτάτην ἐργασίαν πλη-
σιάζουσιν περισσότερον πρὸς τὸν πλοῦτον τῆς
διακοσμῆσεως καὶ ὀλιγώτερον εἰς τὸν ἱμπρεσ-
σιονισμόν.

Ἀπενεμήθησαν ἐν Γαλλίᾳ τὰ ἑξῆς φι-
λολογικὰ βραβεῖα. Τὸ βραβεῖον τὸ ἱδρυθὲν ὑπὸ
τοῦ Lassene ἐκ 10,000 φρ. ἀπενεμήθη ὑπὸ
τῆς ἐπιτροπῆς εἰς τὸν Πιέρ Hamp διὰ τὸ σύνο-
λον τῶν ἔργων του, ὧν γνωστότερα εἶνε τὰ τι-
τλοφορούμενα Marée Graiche, Vins de Cham-
pagne, le Rail. Les Mérites blessés. Τὸ βρα-
βεῖον Fouraignan ἐκ 1,000 φρ. διενεμήθη ἐξ
ἡμισείας ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς τῆς εταιρείας τῶν
Γάλλων ποιητῶν διὰ τὸ 1920 εἰς τὸν Gineston
διὰ τὸ ἔργον του «Rimes Impertinentes» καὶ εἰς
τὸν Fourrest διὰ τὴν «Négresse blonde». Τὸ βρα-
βεῖον τῆς Ἀκαδημίας Γκονγκοῦρ διὰ τὸ 1920
ἀπενεμήθη εἰς τὸν Ερν. Περόσον διὰ τὸ ἥθογρον
φικὸν μυθιστόρημά του «Néme» δι' ἑξ. ψήφων.

Τὸ βραβεῖον τῶν περιοδικῶν Femina-Vie heure-
se διὰ ψήφων 11 κατὰ 9 εἰς τὸν Εἰδμ. Γκοζὸν
διὰ τὸ ἔργον του «Ὁ κήπος τῶν Θεῶν». Ἡ
ἐπιτροπὴ τῆς Πνευματικῆς φιλολογίας ἀπέ-
νειμε βραβεῖα εἰς ὀκτὼ συγγραφεῖς, ὧν τρεῖς
ποιηταὶ καὶ εἰς τὸ ἔργον τοῦ ποιητοῦ Φερριέρ,
δημοσιευθὲν μετὰ τὸν θάνατόν του. Τὸ βραβεῖον
τῆς εταιρείας «Τὸ κέρα» ἱδρυθείσης ὑπὸ τοῦ
Κουρτελιν πρὸ τριακονταετίας ἀπένειμε τὸ βρα-
βεῖον τοῦ 1920 ἐκ 5000 εἰς τὸν R Ponchon,
ποιητὴν τῆς «Μούσης τοῦ Καμπιρέ». Τὸ βρα-
βεῖον τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας εἰς τὸν
κριτικὸν τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Συζητήσεων»
A. Albalat.

Διὰ πρώτην φοράν ἀπενεμήθη ἐφέτος τὸ
βραβεῖον τῶν Γάλλων συγγραφέων τῶν Ἀποικι-
ῶν δοθὲν εἰς τὸν J. Marque διὰ τὸ ἔργον του
De la riviere à la montagne.

— Ἐν Παρισίοις εἰς τὴν Salle des Agricul-
tures ἐδόθη συναυλία, εἰς ἣν συνέπραξεν ὁ δια-
κεκριμένος Ἑλλήν βαρύτονος κ. Μ. Ἀργύρης.

— Δύο νέα μεταπολεμικὰ μνημεῖα ἐν Γαλ-
λίᾳ προστετέθησαν, διακρινόμενα διὰ τὴν ἐμ-
πνευσιν. Τὸ ἐν, ἔργον τοῦ Boucher ἀνηγέρθη
πρὸς τιμὴν τῶν Ἀμερικανῶν ἐθελοντῶν τῶν
πεσόντων ἐν Γαλλίᾳ. Εἰς τὴν βάσιν παρίσταται
ἡ Νίκη μετ' ἀνοικτὰς τὰς πτέρυγας, πρὸ αὐτῆς